

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Caput 15. Circa librorum prohibitorum lectionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

Sacerdotes saeculares, confluentes ad ipsorum Ecclesias, tempore quo in illis suspenditur interdictum, possint se accommodare fratribus celebrando Missam & alia divina in iisdem Ecclesiis, Casar. *v. interd. 2. & Capuccin. in addit ad idem v. 3.* Ubi adverte, quod ut bene notat Syly. *cod. v. 5. num. 7.* hoc de jure est aliis licitum, quando non personae, sed locus est interdictus, quia suspensio interdicti, & ejus ablatio aequiparantur. Et secundum hoc.

20 Leo X. concessit Congreg. Vallisfol. ut his diebus, quibus interdictum suspenditur in ejus Monasteriis, possint Patres administrare omnia Sacramenta quibusvis personis in iisdem suis Monasteriis, his solum exceptis, contra quos interdictum latum fuit, vel qui ei causam dederunt. Casar. *v. interd. 2. & Bull. Vallisfol. B. quae incipit: Sanè Religionis sinceritas,* & est ibi gr.

21 Concessit autem idem Leo praedictae Congreg. Vallisfol. suspensionem interdicti (etiam Apostolici) aut cessationis à divinis per omnia illius Monasteria in Festis Concept. Nativ. & Visitat. B. V. M. SS. Joann. Baptistae, Martini & Benedicti ac eorundem Translationis, Gregorii Ildephonsi, Adelelmi, Antonii, Mauri, Placidi, Bernardi & Scholasticae. Item in Festis Sanctorum, quibus eadem Monasteria sunt dicata, aut quorum Reliquiae in ipsis servantur. Per Octavas earundem Festivitatum. Hebdomadam sanctam, ac totam Octavam Pascha. Eo die, quo aliquis Novitius proficetur. Quo Sacerdos novus Primitias suas celebrat. Et quo defunctum donant Ecclesiastica sepultura, tuncque licet adhibere in talibus Festis seu casibus, cantum, & omnia alia consueta, perinde ac si non esset interdictum, Bullar. Vallisfol. *privil. s. 1. cit. & s. 2. & Casar. v. interd. 2.*

22 Alex. IV. concessit Minoribus suspen-

sionem interdicti generalis in suis Ecclesiis, in Vigiliis & Festis, SS. Francisci, Antonii de Padua, Clarae Virg. & per eorum Octavas, Alex. verò VI. idem eisdem concessit pro Festis SS. Ludovici Episcopi, Bernardini, Bonaventurae, & Martyrum de Marochio, sed non pro eorum Octavis. Jul. item II. idem iisdem concessit pro Festo Stigmatum. Leon. pro Festo S. Elisabeth. & Clem. III. pro Festo S. Didaci, & Portiunculae. *Casar. interd. 2. & Roder. to. 1. Bull. in orac. Alex. Et to. 2. Bull. 28. Leon. & 4. Clem.*

Alexand. IV. concessit Dominicam suspensionem interdicti in Festo SS. Domini & Petri Martyris. Leo X. in Festo SS. Thomae Aquin. Vincentii ferr. Clarae Senens. & eorum Octavis, concessit interdictum sit Apostolicum Roder. *34. eiusd. Leon. & Casar. cit.*

CAPUT XV.

Circa lectionem librorum prohibitorum

SUMMARIUM.

- 1 Regulares potest legere libros prohibitos.
- 2 Societ. Jesu dicitur huic privilegio reus.
- 3 Et à multis Pontificibus revocatum.
- 4 Probabile tamen, quod non.
- 5 Sine privilegio licitum legere libros hereticos.
- 6 Contrarium tamen asseritur. Quare libri ab hereticis compositi ibidem.
- 7 Non potest dici sine temeritate, non esse eam lectionem librorum hereticorum.
- 8 Libri heretici sunt duobus modis prohibiti.
- 9 Reus lectionis libri prohibiti, debet in eo illum specificare.

Pius V. & Greg. XV. concessere Societat. Jesu facultatem legere

quoslibet libros prohibitos cum licentia sui Generalis. † Et quoslibet alios non hæreticos, etiam si habeant schola hæreticorum: si non sunt ad stabilienda dogmata hæretica. Ex quodam M.S. Quod communiter concessum aliis Regularum Ordinibus affirmat Afor. 1. p. lib. 8. cap. 19.

Nota tamen 1. quod Aufon. in sum. v. hanc. lib. ait, Societatem renuntiasse huic privilegio, & tutiorem esse opinionem, quæ vult, nullos Regulares posse eo uti. At si hæc opinio est tutior, fortè opposita erit saltem tuta, cum non detur comparativus sine suo positivo. Nam quantum ad illam renuntiationem Societ. (de qua ego valde dubito) hæc non tangit alios Ordines juxta ea, quæ dixi, ubi de illa privil. v. 7.

Nota 2. Hanc facultatem legendi libros prohibitos fuisse revocatam primò à Paulo V. Ac deinde Anno 1622. die 30. Decemb. iterum à Greg. XV B. quæ incipit: Apostolatus officium. Tum rursus anno 1631. die 2. April. ab Urbano VIII. Bona incipit: Alias felicis.

Nota 3. Quod Caramuel in fund. Theol. lib. 1. q. 2. docet, posse unumquemque legere libros prohibitos, secluso privilegio, & omni speciali licentia, quando nõ habet in illo periculum perverſionis. Tum quia (inquit) lex quæ se fundat in præſumptione, cessat, ubi veritas est contra præſumptionem, tum quia ut cessante lege in univ. cessat ipsa lex: sic cessante in uno casu eodem fine, cessat similiter lex quoad ipsum.

Verum hæc opinio mihi non placet, nec multis aliis. Tum quia non damnatur libri hæreticorum solùm ob periculum perverſionis, sed etiam in pœnam.

† Vivo dari non potest, nosse quod fugias; atq; ita non legentes incongrua, in culpam veniunt, si sequentes. Hormis. Papa epist. ad Possessor. Epist.

Nam ut bene notat August. relatus in c. hæreticus. 24. quest. 3. Et post ipsum Gloss. in clem. vnic. de usur. hæreticus dicitur, qui alicuius commodi temporali, & maxime vanæ gloriæ, principatusq; gratiâ, falsas vel novas opiniones gignit. Et licet quia Hæretici aucupantur sibi famam, & gloriam per sua scripta, justè eorum lectio prohibetur: ut in hoc ipso, in quo peccant, puniantur. Adeò, ut eorum libri damnentur non solùm, si de fidei materia tractant, sed etiam si de indifferenti, & non periculosa aliâ: sufficitque ad hoc, ut aliquis liber cenſeatur prohibitus, esse alicujus Hæretici, de quacunque interim materia tractet, ut videre est in indice Trid. & cum aliis notat Afor. 1. p. inst. lib. 8. quest. 14. cap. 16. Et quòd ita sit, quòdque libri Hæreticorum sint prohibiti non tantùm propter hæresim, sed etiam ad pœnam, patet: quia non solùm prohibentur libri ab illis editi, si tractant de Religione, sed etiam quicunque alii indifferentes, qui cum non possint dici prohibiti ob hæresim, sanè dicentur in hunc ordinem redacti ad pœnam, aliàs permitterentur saltem eo modo v. g. quo permittuntur libri Gentilium, Ciceronis, Plutarchi, Aristotelis, & similibus.

Tum quia nemo potest sine remeritate & præſumptione dicere, se esse extra periculum, & non posse perverſi ex lectione librorum prohibitorum. Nam constat primò, de contrario, in multis aliis, & eos (licet aliàs viros graves & moratos) fuisse perverſos ex lectione malorum librorum, in omni materia, Hæresis, Amorum, Magiæ & c. humani autem à me nihil alienum. Deinde illa persuasio Caramuelis, quòd non sit pervertendus ex lectione libri hæretici, non potest fundari, nisi vel in certitudine propriæ firmitatis in fide, vel in præſumptione divinæ gratiæ.

REGIA
BIBLIOTHECA
ET
MUSEUM
IN
REGIIS
CELLARIIS
OSTIENSIS
CIII
8

- cia ad futura, si contingat tentari ex tali lectione; utrumq; autem non potest dici nisi cum temeritate, quis enim cum Deo pactum iniit, de suppeditanda gratia in tentatione? quis se dicat non posse à fide excidere, nisi hæretici ipsi? qui tamen nec unibras illius habent; Rursus si hanc doctrinam liceret admittere, quàm multa amabò absurda inde sequerentur. Nā sicut in materia hæresis, sic & in omni alia fas esset eam applicare, & sic quemadmodum Caramuel putat, se non lapsurum ex lectione librorum hæret. sic juvenis potest eodem modo sibi persuadere, se non lapsurum legendo libros amorum, se nō pervertendum à malis sociis &c. Et tamen clamat Sap. Si te lætaverint peccatores, ne acquiescas eis. Prov. 1. Et iterum: Qui tetigerit picem inquinabitur ab ea. Eccli 13. Vide Dian. to. 11. tract. 1. ref. 1.
- 8 Nota quartò, quòd librorum prohibitorum duo sunt genera, alii enim prohibentur in Bulla Cœnæ Domini, alii in indice Trid. Et omnes quidem sub excommunicatione, verùm excommunicatione prohibitorum in Bulla, reservatur Papæ. Non tamen prohibitorum in indice, ut inter alios observat Becan. in comp. contr. lib. 5. cap. 11. & Afor. 1. p. inst. lib. 8. cap. 16. quest. 5. Unde in contingentia casus, non sufficit, poenitentem se accusare de lectione libri prohibiti, sed debet vel eum nominare, vel dicere ubi sit prohibitus, ad hoc ut possit Cōfessarius discernere, si possit dare absolutionem, necne.
- 2 Regulares possunt dispensare cum illis, qui traxerunt cum impedimento criminis.
- 3 Item cum iis, qui in primo gradu affinitatis.
- 4 Et tunc non est opus, iterum adesse testes.
- 5 Quando conjugati non possunt separari sine dolo. & non patet accessus ad Papam, nisi Episcopus cum illis dispensare.
- 6 Item & Regularis.
- 7 Quando dispensatio ad matrimonium, fuit de subreptione, potest Episcopus dispensare partibus.
- 8 Item & Regularis.
- 9 Regularis potest dispensare cum conjugatis voto simplici castitatis, ad penitentiam reddendum.
- 11 Per hoc tamen privilegium non extinguitur votum, sed suspenditur.
- 10 An alter conjux possit per se illud irritum.
- 12 Regulares possunt dispensare cum conjugatis castuosis, ad pet. & red.
- 13 Hoc impedimentum contrahitur etiam durante, & quare.
- 12 Sed non habet locum, nisi intra 1. & 2. gradus.
- 15 Si affinitas fuit contracta ante Matrimonium, quid faciendum.
- 16 An ad affinitatem requiratur utriusque seminatō.
- 17 Et an consurgat uno seminante post alterum in diverso actu.

CAPUT XVI.

Circa Matrimonium.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt dispensare cum iis, qui clandestinè contraxerunt Matrimonium. Ubi, & quo casu? ibid.

Gregor. XIII. concessit Societ. pro partibus Ultramontanis 1576. die 6. Augusti. in quibus decretis Trident. de irritandis clandestinis nuptiis fuit promulgatum, sed ab aliquibus non servatum, qui tamen induci non possunt ut iterum publicè contrahant; facultatem illos absolvendi in foro conscientie & cum ipsis dispensandi, ut iterum contrahant. Cyprian. Ciouress. in Regul. Societ. Francisci cap. 7.

Idem Greg. eidem Societ. concessit facultatem dispensandi cum illis, qui contraxerunt cum impedimento criminis.